

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri (k.s.) Hadis Dersleri

PEYGAMBER EFENDİMİZ (S.A.V.)'İN YÜCE VASIFLARI

Esselamu Aleykum ve Rahmetullah
Eûzûbillâhîmine's-şeytânî'r-racim Bismillâhirrahmânirrahim.
Vesselatu Vesselamu ala Resuluna Muhammedin Seyyidel ervelin vel abirin.
Medet Ya Resulullah, Medet ya Sadat-ı Ashab-ı Resulullah,
Medet ya Meşayihina, Şeyh Muhammed Nazım el Hakkani, destur.

Efendimiz Hadis-i Şerif'te buyuruyor ki; Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in sıfatlarını hallerini anlatıyor bu hadis. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) nasıl yaşıyor, nasıl davranıyor diye onu anlatıyor Allah'a şükür şimdi bu son birkaç sayfa var.

۱۸۵ - كَانَ إِذَا خَطَبَ احْمَرَّتْ عَيْنَاهُ وَعَلَا صَوْتُهُ وَاشْتَدَّ غَضَبُهُ كَأَنَّهُ مُنْذِرُ
جَيْشٍ يَقُولُ صَبَّحَكُمْ مَسَاكُمُ * (ه ك ط ب عن جابر)

185. “Hutbe okurken gözleri kızarır, sesi yükselir, heyecanı artardı. Sanki bir orduya haykırıyor gibi olurdu. Sizi sabaha çıkaran akşama çıkaran (O tek olan Allah'tır.) derdi.” Her şey Allah'ın elindedir onun için insanlara heyecanla uyansınlar diye sesi yükselirdi, öfkelenirdi ki insanlar gafletten uyansın. Ya sabaha çıkarsınız ya akşama çıkarsınız diye her mümin insanoğlu belli değil akşama çıkar mı sabaha çıkar mı hepsi Allah'ın elindedir. Ona dikkat edin diye Peygamber Efendimiz (s.a.v.) böyle tembih ederdi.

۱۸۶ - كَانَ إِذَا خَطَبَ فِي الْحَرْبِ خَطَبَ عَلَى قَوْسٍ وَإِذَا خَطَبَ فِي
الْجُمُعَةِ خَطَبَ عَلَى عَصَا * (ك ق ه عن سعد القرظ)

186. “Harpte konuşma yaptığı zaman” Hutbe yaptığı zaman; “Yayı üzerine dayanıp konuşurdu.” Harbe çıkarken tabi yay var, yayın üstünde. “Cuma günü hutbe okuduğu zaman bir asa üzerine dayanıp konuşurdu.”

۱۸۷ - كَانَ إِذَا خَطَبَ يَعْتَمِدُ عَلَى عَنَزَةٍ أَوْ عَصَى * (الشافعي عن عطا مرسلًا)

187. “Konuşma yaptığı zaman, mızrağa ya da bir değnek üzerine dayanırdı.”

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri (k.s.) Hadis Dersleri

۱۸۸- كَانِ اِذَا خَاطَبَ الْمَرْأَةَ قَالَ اذْكُرُوا لَهَا جَفْنَةً* (سعد بن عبادۃ ابن سعد
عن عمرو ابن حزم وعن عمر بن قتادة مرسلًا)

188. “Bir kadın istettiği zaman; Ona cefneyi (büyük tabağı) bahşedin derdi.”

۱۸۹- كَانِ اِذَا خَاطَبَ فَرْدٌ لَمْ يَعْذُ فَخَاطَبَ امْرَأَةً فَابَتْ ثُمَّ عَادَتْ فَقَالَ قَدْ
التَّحَفْنَا لِخَافَا غَيْرِكَ* (ابن سعد عن مجاهد مرسلًا)

189. “Bir kadını nikâhlamak istediklerinde kabul olunmazsa, onu tekrar istemezdi.” Peygamber Efendimiz (s.a.v.) o nimet bir defa insana olur o istemediği vakit ondan ikinci defa ısrar etmezdi. “Bir defasında bir kadın istedi. Kadın önce razı olmadı.” Sonra pişman oldu tabi. “Sonra razı olduğunda ona şöyle dedi” Peygamber Efendimiz (s.a.v.); “Biz senden başkasını yorgan edindik (başka bir kadınla evlendik).” Dedi.

۱۹۰- كَانِ اِذَا خَلَا بِنِسَائِهِ اَلَيْنَ النَّاسِ وَاَكْرَمَ النَّاسِ ضَحَاكًا بَسَامًا* (ابن
سعد وابن عساکر عن عائشة)

190. “Kadınları ile baş başa kaldığı zaman onlara herkesten çok yumuşak davranır, neşelenir, güler ve devamlı gülümserdi.” Aynı çoluk çocukla hanımlarıyla şakalaşır, güler, somurtup oturmazdı karşılarında.

۱۹۱- كَانِ اِذَا دَخَلَ الْخَلَاءَ وَضَعَ خَائِمَةً* (د ت ن حب ك عن انس)

191. “Helaya girdiğinde yüzüğünü çıkarırdı.” Çünkü yüzüğünde Allah adı yazıyor “Muhammedun Resullullah” diyor hem mühürdü hem yüzüktü o, onun için helaya giderken onu çıkarır. Ona işte insanların dikkat etmesi lazım bazen yüzüklere Allah yazıyor, maşallah yahut bir şeyler yazdırır onu helaya girerken çıkarken dikkat etmek lazım girmemek lazım o şöyle.

۱۹۲- كَانِ اِذَا دَخَلَ الْكَنِيفَ قَالَ بِسْمِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ
الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ* (ش عن انس)

192. “Helaya” yani kenefe “Girdiğinde: Bismillâhi allâhümme innî eûzü bike minel hubsi vel habâis derdi.” Bu helaya girdiği vakit okumak lazım habis dediği pislikten ve pisliklerden sana sığınırım diyor.

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri (k.s.) Hadis Dersleri

۱۹۳ - كَانَ إِذَا دَخَلَ الْخَلَاءَ قَالَ يَا ذَا الْجَلَالِ * (ابن السني عن عائشة)

193. “Helaya girerken; yâ zel celâl derdi.”

۱۹۴ - كَانَ إِذَا دَخَلَ الْغَائِطَ قَالَ اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الرَّجْسِ
النَّجَسِ الْخَبِيثِ الْمُخْبَثِ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ * (د فى مراسيله عن الحسن وابن السني
عن انس ن د ت ه عن بريدة مرسل)

194. “Helaya girdiğinde:” Yine bu şeyleri söylerdi; “Allâhümme innî euzû bike miner ricsin necidil habîsil mubesiş şeytânir raciym* derdi.” Yani bu pisliklerden, habisliklerden, necasetten, şeytandan sana sığınırım diyor Allah’a.

۱۹۵ - كَانَ إِذَا دَخَلَ الْمِرْفَقَ لَبَسَ حِذَاءَهُ وَغَطَّى رَأْسَهُ * (ابن سعد عن حبيب
ابن صالح مرسل)

195. “Helaya gireceği zaman pabuçlarını giyer, başını örterdi.”

۱۹۶ - كَانَ إِذَا دَخَلَ الْخَلَاءَ قَالَ اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الرَّجْسِ
النَّجَسِ الْخَبِيثِ الْمُخْبَثِ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَإِذَا خَرَجَ قَالَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى
اَذَقْنِىْ لَذَّةً وَأَبْقَى فِى قُوَّتِهِ وَأَذْهَبَ عَنِّىْ أَذَاهُ * (ابن السني عن ابن عمر)

196. “Helaya girdiğinde: Allâhümme innî eüzû bike miner ricsin necisil habîsil muhbesiş şeytânir raciym” Gene yani bu necasetten, pislikten, habislikten, şeytandan sana sığınırım “derdi, çıkınca da; Elhamdü lillâhillezî ezâkanî lezzetehû ve ebkâ fiyye kuvvetehû ve ezhebe annî ezâh derlerdi.” Yani Allah’a şükür bunu lezzetini bana tattırdı, kuvvetini bende bıraktı bu nimetin, kötülüğünü de aldı bizden diye Allah’a hamd ederdi.

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri (k.s.) Hadis Dersleri

١٩٧ - كَانَ إِذَا دَخَلَ الْمَسْجِدَ قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ
وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَقَالَ إِذَا قَالَ ذَلِكَ حَفِظَ مِنِّي سَائِرَ
الْيَوْمِ* (د عن ابن عمرو)

197. “Mescide girdiği zaman; Eûzü billâhil azıymı ve bi vechihil kerimi ve sülânihil kadîmi mineş şeytânir raciym duasını okurlardı. Bu okunduğu zaman şeytan da şöyle der; günün kalan kısmında da bu kimse benden (bu duayı okumakla) korundu.” Camiye bir girerken bu şeyi söyleyen bütün gün şeytandan muhafaza olur.

١٩٨ - كَانَ إِذَا دَخَلَ الْمَسْجِدَ يَقُولُ بِسْمِ اللَّهِ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ
اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ وَإِذَا خَرَجَ قَالَ بِسْمِ اللَّهِ
وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ فَضْلِكَ*
(حم طب ه عن فاطمة لزهری)

198. “Mescide girerken şöyle buyururlardı; Bismillâhi ves selâmü alâ rasûlillâh* Allâhümmağfir lî zünubî veftah li ebvâbe rahmetik*.” Bunu okuduk da tercümesi, Bismillah Resulullah (s.a.v.)’e selam olsun, günahlarını affet, rahmet kapılarını aç, bu camiye mescide girerken. “Çıkarken de şöyle derdi; Bismillâhi ves selâmü alâ rasûlillâh* Allâhümmağfir lî zünubî veftah li ebvâbe fadlik*.” Girerken “ebvâbe rahmetik” diyor çıkarken “ebvâbe fadlik”, fazl kapılarını aç bize diye.

١٩٩ - كَانَ إِذَا دَخَلَ الْمَسْجِدَ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَسَلَّمَ وَقَالَ رَبِّ اغْفِرْ
لِي ذُنُوبِي وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ وَإِذَا خَرَجَ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَسَلَّمَ
وَقَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ فَضْلِكَ* (ت حسن عن فاطمة)

199. “Mescide girdiğinde salatü selam eder ve şöyle derdi; Rabbiğfir lî zünubî veftah li ebvâbe rahmetik.” Günahlarımı affet, rahmet kapılarını aç. “Çıktığında da salatü selam eder ve şöyle buyururlardı; Rabbiğfir lî zünubî veftah li ebvâbe fadlik.” Gene aynı şekilde dediğimiz gibi salat selam getirmek lazım ondan sonra bu şeyleri besmeleyle okuyun. Peygamber Efendimiz (s.a.v.), onun sünnetidir. Nasıl salat-u selam tabi o herkese faziletlidir, kendi kendine de okuması daha faziletlidir.

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri (k.s.) Hadis Dersleri

۲۰۰ - كَانَ إِذَا دَخَلَ الْمَسْجِدَ قَالَ بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَأَزْوَاجِ مُحَمَّدٍ* (ابن السني عن انس)

200. “Mescide girdiğinde şöyle derdi; Bismillâh* Allâhümme salli alâ muhammedin ve ezvâci muhammed.”

۲۰۱ - كَانَ إِذَا دَخَلَ السُّوقَ قَالَ بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ
هَذِهِ السُّوقِ وَخَيْرِ مَا فِيهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا اللَّهُمَّ إِنِّي
أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَصِيبَ فِيهَا يَمِينًا فَاجِرَةً أَوْ صِفْقَةً خَاسِرَةً* (طب ك عن بريدة)

201. “Çarşıya girdiği vakitte şöyle derdi; Bismillah* Allâhümme innî es’elûke min hayri hâzihis sûkı ve hayri mâ fihâ* Allâhümme innî eûzü bike en üsıybe fihâ yemînen fâcîraten ev sıfkaten hâsîrah*” Girerken bu çarşının, pazarın hayrını göreyim, şerrinden muhafaza olayım. Şer varsa onun şerrinden muhafaza olayım. Ondan sonra yalan yemin etmeyelim, zararlı çıkmayalım.

۲۰۲ - كَانَ إِذَا دَخَلَ يَتَتَهُ بِدَأً بِالسَّوَاكِ* (م ه د ن عن عائشة)

202. “Evine girmek istediğinde misvak kullanırdı.” Misvağı çok kullanırdı Peygamber Efendimiz (s.a.v.), misvak hem şifadır hem sünnettir hem temizliktir.

۲۰۳ - كَانَ إِذَا دَخَلَ قَالَ هَلْ عِنْدَكُمْ طَعَامٌ فَإِنْ قِيلَ لَا قَالَ إِنِّي صَائِمٌ*
(د عن عائشة)

203. “Eve girdiğinde: Yanınızda yemek var mı? Diye sorardı. Kendisine hayır denildiği takdirde; Ben oruçluyum. Derdi.” Çoğu zaman Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in evinde yemek olmazdı orada öyle olunca da oruca devam ederdi.

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri (k.s.) Hadis Dersleri

٢٠٤ - كَانَ إِذَا دَخَلَ الْجَبَّانَةَ يَقُولُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الْأَرْوَاحُ الْفَانِيَّةُ
وَالْأَبْدَانُ الْبَالِيَّةُ وَالْعِظَامُ النَّخِرَةُ الَّتِي خَرَجَتْ مِنَ الدُّنْيَا وَهِيَ بِاللَّهِ مُؤْمِنَةٌ
اللَّهُمَّ ادْخِلْ عَلَيْهِمْ رَوْحًا مِنْكَ وَسَلَامًا مِنَّا* (ابن السني عن ابن مسعود)

204. “Kabristana girdiğinde şöyle derdi; Esselâmü aleyküm eyyetüel ervâhul fâniyetü vel ebdânül bâliyetü vel ızâmün nehıratülletî hâracet mined dünyâ ve hiye billâhi mü'mineh* Allâhümme edhıl aleyhim ravhan minke ve selâmen minnâ*” Yani kabristana girdiği vakit; ey fani ruhlar, eriyen bedenler, kemikleri toprak olan bu dünyadan Allah'a iman ederek çıkmış olanlara selam, reyhan olsun diye dua ederdi Peygamber Efendimiz (s.a.v.). Onlar da selamı duyardı.

٢٠٥ - كَانَ إِذَا دَخَلَ عَلَى مَرِيضٍ يَعُودُهُ قَالَ لَا بَأْسَ طَهُورٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ
تَعَالَى* (خ عن ابن عباس)

205. “Ziyaret ettiği hastanın yanına girdiğinde; sakınca yoktur. İnşallah bu hastalığın günahlarını temizleyecektir. Buyururlardı.”

٢٠٦ - كَانَ إِذَا دَخَلَ رَجَبَ قَالَ اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي رَجَبٍ وَشَعْبَانَ
وَبَلَّغْنَا رَمَضَانَ وَكَانَ إِذَا كَانَتْ لَيْلَةُ الْجُمُعَةِ قَالَ هَذِهِ لَيْلَةٌ غَرَاءُ وَيَوْمٌ
أَزْهَرُ* (هب وابن عساكر عن انس)

206. “Recep ayı girdiği zaman şöyle derdi.” Üç aylar başladığı vakit Recep ayında; “Allâhümme bârik lenâ fî receba ve şa'bâne ve bellıgnâ ramedân*” Yani Recep, Şaban'a Allah bereket versin, Ramazan'a da yetişelim diye dua ederdi. “Cuma gecesi olduğu zaman şöyle derdi; Bu aydın bir gecedir. Parlak bir gündür.”

٢٠٧ - كَانَ إِذَا دَخَلَ رَمَضَانَ أَطْلَقَ كُلَّ اسِيرٍ وَأَعْطَى كُلَّ سَائِرٍ* (هب عن
ابن عباس وابن سعد عن عائشة)

207. “Ramazan ayı girdiği zaman, bütün esirleri serbest bırakırdı. Her isteyen fakire verirdi.” Ramazan'ın bereketine esirlere, isteyenlere o berekette verirdi.

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri (k.s.) Hadis Dersleri

٢٠٨ - كَانَ إِذَا دَخَلَ شَهْرُ رَمَضَانَ شَدَّ مِيزْرَهُ ثُمَّ لَمْ يَأْتِ فِرَاشَهُ حَتَّى يَنْسَلِخَ* (هب عن عائشة)

208. “Ramazan ayı girdiği zaman, elini eteğini toplar (kendini ibadete verirdi.)”

٢٠٩ - كَانَ إِذَا دَخَلَ رَمَضَانَ تَغَيَّرَ لَوْنُهُ وَكَثُرَتْ صَلَاتُهُ وَابْتَهَلَ فِي الدُّعَاءِ وَأَشْفَقَ لَوْنُهُ* (هب عن عائشة)

209. “Ramazan girdiği vakit, rengi değişirdi. Namazı çok kılar, kendisini duaya verirdi. Rengi şafak gibi olurdu.” Dünyadan tam kesilirdi Peygamber Efendimiz (s.a.v.) daha bereketlidir Ramazan çünkü.

٢١٠ - كَانَ إِذَا دَخَلَ الْعَشْرَ شَدَّ مِيزْرَهُ وَآخَى لَيْلَهُ وَأَيَّقِظَ أَهْلَهُ* (حم د ن ه عن عائشة)

210. “Ramazanın onu olduğu zaman, elini eteğini toplar kendini daha fazla ibadete verir, gecesini ihya eder, ailesini de uyandırır.”

٢١١ - كَانَ إِذَا دَعَا لِرَجُلٍ أَصَابَتْهُ الدَّعْوَةُ وَلَدَهُ وَلَدِهَا* (حم عن حذيفة)

211. “Bir adama dua ettiği zaman, duası ona, çocuğuna ve torununa da isabet ederdi.” Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in bereketiyle torunun torununa kadar giderdi, kıyamete kadar da gider Allah’ın izniyle.

٢١٢ - كَانَ إِذَا دَعَا بَدَأَ بِنَفْسِهِ* (طب عن أبي أيوب الأنصاري)

212. “Dua ettiği zaman önce kendinden başlardı.” Çünkü Peygamber Efendimiz (s.a.v.) kendisini, şey olmazsa başkasının ondan üstünü yok, Allah, Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in hürmetine başta kendiyile duaya başlardı.

٢١٣ - كَانَ إِذَا دَعَا فَرَفَعَ يَدَيْهِ مَسَحَ وَجْهَهُ بِيَدَيْهِ* (د عن يزيد عن زيد)

213. “Dua ettiği zaman, ellerini kaldırır, sonra ellerini yüzüne sürerdi.” Dua bittikten sonra yüzüne sürerdi.

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El Kıbrıs-i Hazretleri (k.s.) Hadis Dersleri

۲۱۴- كَانَ إِذَا دَعَا جَعَلَ بَاطِنَ كَفِّهِ إِلَى وَجْهِهِ* (طب عن ابن عباس)

214. “Dua ettiği zaman, elinin içini yüzüne doğru tutardı.”

۲۱۵- كَانَ إِذَا دَنَا مِنْ مَنْبَرِهِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ سَلَّمَ عَلَى مَنْ عِنْدَهُ مِنَ الْجُلُوسِ
فَإِذَا صَعَدَ الْمَنْبَرِ اسْتَقْبَلَ النَّاسَ بِوَجْهِهِ ثُمَّ سَلَّمَ قَبْلَ أَنْ يَجْلِسَ* (ق عن ابن
عمر)

215. “Cuma günü minbere yaklaştığı zaman, yanında oturana selam verirdi. Minbere çıktığında ise cemaate karşı dönerdi. Sonra oturmadan önce selam verirdi.”

۲۱۶- كَانَ إِذَا ذَكَرَ أَحَدًا فَدَعَا بِدَأْ بِنَفْسِهِ* (ن ت د ح ب ك عن أبي بن كعب)

216. “Birini hatırlayıp da dua ettiği zaman önce kendilerinden başlardı.”

۲۱۷- كَانَ إِذَا ذَبَحَ الشَّاةَ يَقُولُ أَرْسَلُوا بِهَا إِلَى أَصْدِقَاءِ خَدِيجَةٍ* (م عن
عائشة)

217. Kurban yani “Koyun kestiği zaman; etinden Hatice’nin arkadaşlarına da yollayın derdi.” Hazreti Hatice anamız birinci hanımı onun kalan arkadaşları varsa onlara da hürmet edip onlara da ikram ederdi o kurbandan.

۲۱۸- كَانَ إِذَا رَأَى الْهِلَالَ قَالَ هِلَالٌ خَيْرٌ وَرُشْدٌ آمَنْتُ بِالَّذِي خَلَقَكَ

218. “Ayı gördüğü zaman” Yani hilali gördüğü vakit; “Hilâlü hayrin ve ruşd* Âmentü billezî halekake” Yani hayırlı bir hilal olsun, hayra, rüşte vesile olsun, Seni yaratana iman ettim “der, bunu üç defa tekrarlar, sonra da; Bu ayı getirip diğerini götürene hamd olsun derlerdi.” Mesela bu Ramazan ayı, Şevval ayını getirip, Ramazanı götürene hamd olsun derdi.

Sadaka Resûlullah fî mâkâl ev kemâkâl

Lillahi Teâlel Fatıha

Şeyh Muhammed Mehmet Adil Hazretleri’nin
02 Haziran 2020 / 10 Şevval 1441 Taribli Hadis Dersi
Beylerbeyi Dergâhı